

LAPSITYÖVOIMAN RIISTÄMINEN

USEIN kuulemme sanottavan ja ehkä itsekkin sanomme, että "nuorille kuuluu tulevaisuus." Tuolla tietenkin tarkoitetaan ilmaista, että nuorista varttuu uusi asukaskunta yhteiskuntaamme. Mutta voimme, näin kuvannollisesti puhuen, lausua eräässä toisessakin mielessä, että "nuorille kuuluu tulevaisuus" — tulevaisuus tehtaissa ja myllyissä jo lapsuudesta alkaen, jos vaan työnantajain suunnitelmat toteutuvat käytännössä. Pienet lapset ja nuorukaiset yhä enempi ja enempi muodostavat sen työvoiman, mikä vielä tarvitaan kapitalistisessa tuotannossa.

Siitä on jo kulunut toistakymmentä vuotta, kun eräs amerikalainen työläiskirjailija lausui, että "meidän mallikelpoisesti johdettu yhteiskuntamme runtelee, punoo, kääpiöistyttää ja epämuodostaa joka vuosi joka viidennen lapsen." Tämä myönnettävästi oli totta silloin ja totta se on tänäkinpäivänä, vain sillä eroituksella, että yhä useammat lapset joutuvat edellä mainitunlaisen kohtalon alaiseksi. Lapsityövoiman käyttäminen on huomattavasti lisääntynyt viimeisen vuosikymmenen aikana ja yhä vain lisääntyy, suhteellisesti aina sen mukaan, kuinka tuotanto konetekniikan auttamana yksinkertaistuu ja muuttuu lapsityövoiman käyttämiseksi.

Järjen kannalta katsottuna tuotannon yksinkertaistumisen ja tehoistumisen seurauksena täytyisi olla se, että yhä suuremmat mahdollisuudet avautuvat ihmiskunnan jäsenille opiskeluihin ja muihin nautintoihin. Mutta aivan päinvastaiset ovat tulokset kapitalistisessa yhteiskunnassa. Myönnettävästi näin ei ole siksi, että se olisi välttämätöntä, vaan yksinkertaisesti senvuoksi, että työnantajat haluavat mahdollisimman halpaa työvoimaa ja saavat sitä alaikäisistä lapsista ja nuorukaisista, kun työläiset eivät voi käyttää pakottavia keinoja itsensä ja jälkeläistensä suojelemiseksi.

Yhdysvaltain teollisuudessa, tuotantolaitoksissa, myllyissä, tehtaissa ja muissa sellaisissa, työskentelee nykyään enempi kuin kaksi miljoonaa lapsityöläistä; sellaisia nuorukaisia, joiden ikä vaihtelee kuuttatoista vuotta alempana. Tässä sivumennen voitaisiin ehkä lausua, että jotakuinkin tuota lapsityöläisten lukumäärää vastaava summa karttuu niistä täysikasvuista työläisistä, työläismiehistä ja -naisista, jotka ovat työttömänä, pakollisesti työttömänä, eikä suinkaan senvuoksi, että heillä ei olisi halua tehdä työtä.

Mutta vaikka lapsityöläisiä onkin jo näin paljon ja työttömiä työläisiä runsaasti, niin "tyyttymättömiä" sentään ovat

työnantajat. Enempi vain heidän täytyisi saada lapsityöläisiä, että voisivat yhä pienemmäksi supistaa ne menot, mitkä johtuvat työläisten palkkaamisesta. Ja vielähan niitä olisi työläislapsia, kunhan vaan kaikki voitaisiin ajaa tehtaisiin ja myllyihin raatamaan ja tuottamaan rikkauksia kapitalistiluokan jäsenille.

Yhdysvaltain tehtailijoiden kansallinen yhdistys vasta siten antoi julkisuuteen "ohjelmansa," mikä muka tarkoittaa työssä käyvien lasten "suojelemista." Tämä "suojeleminen" tapahtui työnantajain käsityksen mukaan siten, että työssä käyvät lapset vapautettaisiin kaikista "kouluvollisuuksista." Tässä työnantajain esittämässä "ohjelmassa" on kaikkiaan kuusi eri kohtaa, jotka esitämme tässä yhteydessä seuraavasti.:

1—Työssä käyvät nuorukaiset vapautetakaan koulunkäynnistä antamalla heille työlupa sen jälkeen kun he ovat suorittaneet kuudennen luokan koulussa, että he voivat mennä työhön tehtaisiin ja työpa-joihin.

2—Nykyisiin koululakeihin tehtäköön lisäyksiä, mitkä takaavat työssä käyville lapsille mahdollisuuden saada lisäopetusta vapaaehtoisen tilapäisen opetuksen kautta, mistä sitten seurauksena ollen lisäopetuksesta vapautuisivat sellaiset, jot-

ka ovat "kykenemättömiä" ylemmälle opetukselle.

3—Lisättäköön neljällä tunnilla se tuntimäärä, mikä nykyään sallitaan viikottain alla-kuudestatoista ikävuodesta oleville työläisille.

4—Jatkettakoon tai lisättäköön näiden lasten lainmukainen mahdollinen päivätyöaika, mikä nykyään on kello viiden ja kuuden välillä, niin että se alkaa kello seitsemän ja päättyy kello yhdeksän iltasella.

5—Vapautettakoon lapset jatkokoulujen käynnistä siihen saakka, että "oikeat" koulut ehditään laittamaan.

6—Missään tapauksessa koulunkäyntimääräykset älköön estäkö ruumiillisesti kykeneviä lapsia, jotka ovat täyttäneet neljätoista ikävuotta, käymästä työssä, jos he ovat kykenemättömiä ja haluttomia jatkamaan koulua kuutta luokkaa ylemmäksi ja joiden vanhempain tai holhoojien käsitysten mukaan nämä lapset soveltuvat paremmin työskentelemään kuin käymään koulua.

Edellä olevat työnantajain yhdistyksen esitykset voivat joistakin näyttää hyvin "viattomilta." Mutta niin "viattomia" kuin ne ovatkin, niin jokatapauksessa niiden nimenomaisena tarkoituksena on kumota ne vähätkin rajoitukset, mitkä vielä nykyään ovat lapsityövoiman käyttämisen

tiellä. Kaikki vähänkin ajattelevat ihmiset käsittävät, että työläisvanhemmat eivät halua ajaa lapsiansa tehtaisiin töihin näiden vielä kouluijässä ollessa, jos siihen ei ole välttämättömästi pakollisia syitä. Työnantajat jos onnistuvat näissä suunnitelmissa ja saavat käytäntöön edellä olevat esityksensä, niin seuraavana tehtävänä olisi työläisten palkkain polkeminen runsaslukuisen lapsityöläisarmeijan avulla.

Yhdysvalloissa löytyy kai yli kymmenen miljoonaa sellaisia lapsia, joiden ikä vaihtelee kymmenen ja viidentoista vuoden välillä. Tähän summaan luonnollisesti sisältyy taloudellisesti hyvinvoipien lapsia, joiden suinkaan ei tarvitse mennä työhön alaikäisinä, eikä useissa tapauksissa vielä täysikasvuisinakaan. Mutta suurimmalta osalta nämä pienokaiset ovat työläisten lapsia. Jos nyt olettaisimme, vaikka vain esimerkin vuoksi, että kymmenen ja viidentoista ikävuoden välillä olevia työläislapsia löytyy kaikenkaikkiaan siinä kymmenen miljoonan nurkille, niin saisimme tulokseksi, että ainakin siinä seitsemän miljoonan vaiheille nouseva määrä näistä lapsista vielä tällä kertaa voi pysytellä tehtaiden ja myllyjen seinäin ulkopuolella, koska työssä käyviä lapsia sanotaan olevan "vain" yli kahden miljoonan. Tätä "joutilasta" lapsilaumaa työnantajain yhdistyksen jäsenet katselevat harmissaan ja siksi tällaiset "ohjelmat" valmistuvat.

Yhdysvaltain kapitalistit edelleenkin antavat esimerkin siitä, että ihmiset vaan ovat sellaisia eläimiä, jotka haluavat elää nuorten, alaikäisten, jälkeläistensä työstä. Farmari jos alkaisi kiskottamaan auroa vuoden tai parin vanhalla varsalla, niin kaikki sitä kauhistuisivat ja hän mahdollisesti asetettaisiin syytteeseen eläinräkkäyksestä. Mutta tämän saman "farmarin" sallitaan laskea alaikäisen lapsen johonkin tehtaaseen tai hikipajaan luomaan rikkauksia työnantajille, kapitalistiluokan jäsenille. Todellakin eläimet nauttivat suuremmista "oikeuksista" kuin ihmiset, jotka ovat "luomakunnan herroja." Kurja, kurja todellakin on yhteiskuntamme!